

Ank. till Riksd. kansli den 12 februari 1897, kl. 2 e. m.

N:o 14.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om koncession å anläggning af jernväg från Gellivare till Wassjaure.

(R. A.)

Under erinran, att, enligt hvad känt vore, koncession blifvit hos Kongl. Maj:t sökt å anläggning af jernväg från Gellivare till Wassjaure vid riksgränsen mot Norge, har herr *Kronlund* i en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 119), enär denna jernväg, som vore afsedd att utdragas till Ofoten i Norge, finge antagas komma att förmedla ett lifligt varuutbyte mellan vårt land och Norge, samt det i anledning deraf torde vara nödigt att på förhand trygga den föreslagna banans trafik genom bindande öfverenskommelse med Norge, föreslagit Riksdagen

att i skrifvelse till Kongl. Maj:t dels hemställa, att koncessionen icke måtte meddelas, utan att i sammanhang dermed garantier i berörda afseende blefve ställda, dels ock uttala de vilkor i öfrigt, Riksdagen för sin del ansåge böra fästas vid koncessionens beviljande.

Med afseende å den betydelse i politiskt, strategiskt och ekonomiskt hänseende, hvarje jernväg af annan än lokal beskaffenhet i Norr-

bottens län måste anses ega, anhöll Riksdagen i skrifvelse till Konungen den 19 april 1893, att, innan koncession blefve meddelad å jernväg inom nämnda län af annan än lokal betydelse, Riksdagen måtte lemnas tillfälle att yttra sig i frågan.

Till följd häraf torde Riksdagen, derest Kongl. Maj:t skulle finna den ifrågasatta koncessionen böra beviljas, hafva att emotse framställning i ämnet från Kongl. Maj:t; och då Riksdagen först genom en sådan framställning lärer kunna erhålla den tillförlitliga utredning, utan hvilken Riksdagen icke är i stånd att bilda sig ett säkert omdöme i frågan, anser utskottet Riksdagen böra afvakta meddelande i ärendet från Kongl. Maj:t och hemställer fördenskull,

att herr Kronlunds ifrågavarande motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 februari 1897.

På statsutskottets vägnar:

C. H. R. LUNDEBERG.